

תת"ע 494/11/18 - מדינת ישראל נגד שלמה אלקסלאסי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 494-11-18 מדינת ישראל נ' שלמה אלקסלאסי

לפני כב' השופטת ענת יהב

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד פינצי אלינה

נגד

הנאשם
שלמה אלקסלאסי

הכרעת דין

כתב אישום הוגש כנגד הנאשם, אשר מייחס לו נהיגה על גבי אופנוע, ביום 13.3.2018 בשעה 13:15 בצומת דרך שלמה ובן עטר בתל אביב-יפו, כאשר בהתקרבו למעבר החצייה אשר היה בסמוך,

לא אפשר להולך רגל אשר חצה את המעבר להשלים את החצייה בבטחה.

הנאשם כפר במיוחס לו, באומרו כי האירוע לא אירע כלל, ולא היה כל עובר דרך על המעבר.

בדין ההוכחות **בפרשת התביעה** העידה עדה אחת מטעם המאשימה - **רס"ר דנילוביץ' ורה**, אשר ערכה את הדו"ח שנמסר לנאשם במועד האירוע, והוגש לבית המשפט - **ת/1**, וכן נספח לדו"ח - **ת/2**, כשמכל אלו עולה, שבעת שהנאשם נסע על רחוב דרך שלמה ממערב למזרח, בהיותו על הנתיב השני מצד ימין, ובהגיעו לרחוב בן עטר, לא נתן זכות קדימה להולך רגל אשר היה על מעבר החצייה במיקום שמתואר, "**הפס השישי מתוך 12 פסים**" שבמעבר החצייה, וזאת אף על פי שבכל הנתיבים כלי הרכב נעצרו, עמדו ונתנו זכות מעבר לאותו הולך רגל.

עוד נרשם, כי המעבר מתומרר ונראה היטב לעין, וכי העדה - השוטרת, אשר עמדה סטטי על דרך שלמה 50 ותוך שמירת קשר עין רצוף, עצרה את הנאשם במקום.

העדה העידה לעניין תגובת הנאשם במקום, וכן לעובדה שהנאשם שוחח עם נהג רכב אחר שנעצר (ת/2).

לשאלת המאשימה, העריכה השוטרת דנילוביץ', כי עמדה במרחק של 7 עד 10 מטרים מהצומת, (עמ' 4 ש' 19-22).

בחקירתה הנגדית העידה, שעובדת כשוטרת מזה 12 שנה ושהיעד אשר מוצב לשוטרים בשטח הוא אופי העבירה הנאכפת ולא מספר הדו"חות שעליהם לרשום באותה המשמרת (עמ' 5 ש' 1-29) ובנוסף, אף ציינה שעל פי הרישום

בדו"ח ש"המעבר מתומרר ונראה היטב" (עמ' 6 ש' 7-8), כאשר עמדה במרחק של כ- 20 מטרים מן המעבר, כאשר עבר הולך רגל שהיה בפס ה- 6 מתוך 12 פסי מעבר חצייה.

הנאשם הציג לעדה תמונות מן המקום, שהעדה אישרה, כמקום האכיפה ואף סימנה את מיקום הולך הרגל בעת שהנאשם עבר את המעבר בנהיגה על האופנוע וכן את כיוון נסיעת הנאשם (עמ' 7 ש' 1-22) - **נ/1**.

העדה הדגישה, כי כל כלי הרכב עמדו בעת שהולך הרגל חצה, כפי שנרשם על ידה בת/1 וציינה **"כתבתי במפורש שכולם עמדו, זאת אומרת גם ממזרח וממערב, כולם עמדו... היית צריך לעמוד כדי לתת לו זכות קדימה. נתיב לידך עמד וראה את הולך הרגל, ואתה שהיית קרוב יותר אליו, לא עמדת והמשכת לנסוע..."** (עמ' 7 ש' 23-30).

לשאלת הנאשם איך אותו הולך רגל לא נפגע אם המשיך לנסוע, עונה העדה שמכיוון שרכב על גבי אופנוע יכול היה לעבור מבלי לפגוע בו (עמ' 8 שורה 1-5).

העדה מאשרת תמונה **נ/2**, ככזו שהיא נראית מצולמת בה ואולם מסייגת את המקום כמקום עמידתה בעת האכיפה ואף על גבי אותה התמונה נתבקשה וסימנה את מקום עמידתה בעת האכיפה.

עוד מציינת העדה, שרכב הפורד שמצולם בתמונה לא היה בעת שאכפה שם, מן הסיבה הברורה, שאינה אוכפת עבירות, כשהצומת והמעבר אינם חשופים לעיניה (עמ' 8 ש' 25-30).

בפרשת ההגנה העיד הנאשם לטובתו כעד יחיד מטעמו והגיש 2 תמונות נוספות שצילם: **נ/3** - מיקום המוסך ממנו יצא ברכיבה על גבי האופנוע שלו ו- **נ/4** - צילום רכב הפורד שלטעמו הפריע לשדה הראיה של השוטרת, שכן חצץ בינה למעבר החצייה.

הנאשם העיד שיצא מן המוסך והתחיל לנסוע מכיוון מערב למזרח כאשר במקום עמדו 2 שוטרים **"שנתנו קנסות בסרט נע, רכב עובר, שוטר עוצר אותו בצד, ברגע שהוא מתפנה, הוא נותן את הקנס הבא"**. (עמ' 9 ש' 15-17)

במעמד עדותו העיד הנאשם באופן בוטח וחד משמעי שרכב הפורד שנראה בתמונה **נ/4**, קיבל דו"ח לפני שהוא נעצר ולכן השוטרת לא יכולה הייתה לראות את מעבר החצייה **"ובטח שלא יכלה לראות אם אני עובר או לא"** (עמ' 9 ש' 17-21).

לבקשת בית המשפט ומכיוון שהנאשם לא היה מיוצג, התבקשה המאשימה לברר לגבי רכב הפורד, אם אכן נרשם נגדו דו"ח תנועה ובוודאי לברר שעת רישום העצירה אם קיים דו"ח שכזה - כאשר לאחר בירור הוברר שהדו"ח האחרון שניתן לרכב זה היה באפריל 2015.

בחקירתו הנגדית מאשר הנאשם את כיוון נסיעתו ומיקומו, אולם לא את נתיב הנסיעה שלו, מאשר שביציאתו מן המוסך חצה נתיב תחבורה ציבורי והשתלב לכיוון הנסיעה, כל זאת בנסיעה רצופה, ועד לעצירתו על ידי השוטרת "**שקפצה לכביש**" ושנאלץ להתחמק ממנה (עמ' 10 ש' 12-28).

לשאלת המאשימה, אומר שאיננו עורך דין ולכן לא לקח את פרטי נהג רכב הפורד (עמ' 11 ש' 6-12), אולם מאידך מאשר ששוחח עם נהג רכב אחר שגם הוא נעצר במקום (ש' 16-19).

דין והכרעה

לאחר עיון בהודעות העדים בפניי - השוטרת והנאשם, בראיות התביעה **1/ת + 2/ת** ובראיות ההגנה **1/נ + 2/נ + 3/נ + 4/נ** מצאתי, כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

הצדדים אינם חלוקים לגבי המיקום והזמן, אלא לעניין המצאות הולך רגל על גבי המעבר.

עדת התביעה - השוטרת דנילוביץ העידה על פי **1/ת**, שם תיארה את האירוע, את נתיב נסיעתו של הנאשם כשהוא רוכב על האופנוע בנתיב השני מצד ימין ומכיוון מערב למזרח, עוד תיארה העדה כי על גבי מעבר החצייה היה הולך רגל שהיה כבר על הפס ה - 6 מתוך 12 פסי מעבר חצייה.

הנאשם הציג תמונה **1/נ** שמראה כי קיימים 11 פסי מעבר חצייה אולם מכיוון שהתמונה מצולמת מכיוון אחד, יש קושי לראות האם בעצם ישנם במקום 12 פסים אם לאו ובכל מקרה לא מצאתי שיש בכך כדי להטיל ספק בדברי השוטרת.

בנוסף, נראה כי הנאשם "גילה" רק במהלך ההוכחות את נוכחות רכב הפורד בתמונה שהגיש ורק אז טען לפגיעה בשדה הראייה של השוטרת. זאת ניתן ללמוד מן העובדה שבת **1/ת** לא נרשמה תגובת הנאשם שיש בה כדי להעלות טענה בדבר אותו רכב פורד שחנה.

לפיכך, העובדה שהנאשם לא רק שהחליף את גרסתו כפי שנרשמה בת **1/ת** ונאמרה אף בכפירתו, אלא אף הוסיף ועיבה אותה בכך שטען באופן החלטי שאותו רכב פורד נעצר לפניו ואף נרשם לו דו"ח באותו מעמד, דבר שהוכח כלא נכון, שכן כנגד רכב זה לא נרשם דו"ח, יש בכך כדי להטיל ספק על גרסתו ואמירותיו.

בנוסף, תשובת הנאשם, כי לא ידע שצריך לקחת את פרטי הרכב, על פניה אינה נכונה, שכן באותו מעמד, על פי **2/ת** ועל פי דברי הנאשם, אכן שוחח עם נהג אחר ואולי אף ניסה לוודא מספר פרטים שיכולים לעזור לכל אחד מהם, מחזק את אי נכונות הנימוק שהעלה, בוודאי גם לא לאור העובדה שהתרשמתי שהנאשם הגיע מוכן, הכין הגנתו ככל שידיעותיו מגיעות, ואף הכין צילומים ושאלות מבעוד מועד.

עניין זה - שלא לקח פרטי רכב הפורד אף מחזקת את התרשמותי שהרכב לא היה במקום בעת עצירתו, אלא נעצר (אם באופן עצמאי ואם על ידי השוטרים) רק לאחר מכן.

האמנתי לדברי השוטרת אשר ציינה שהייתה במרחק של כ - 10 מטרים מהצומת וכ - 20 מטרים ממעבר החצייה וראתה היטב את הנעשה, כפי שתיארה, ומאידך, אינני יכולה לקבל את עמדת וטענת הנאשם שכל אשר עושים השוטרים הוא לעצור כלי רכב באופן אקראי וללא שום קשר לביצוע עבירות, ולאחר רישום דו"חות לאותם נהגים, ממשיכים ועוצרים באקראי כלי רכב אחרים ונוספים, שכן, הנאשם טען טענה בעלמא שאינה נסמכת על דבר ויש בה כדי להוציא דיבת המשטרה לחינם.

אין לי אלא לקבוע, כי לא האמנתי לדברי הנאשם, אשר לדעתי שינה גרסתו בעת המשפט וטען טענות שאינן מבוססות ובאופן החלטי אף על פי שידע שאין זה כך.

במקרה הטוב, אניח שהנאשם לא שם ליבו להולך הרגל.

לפיכך, ומשמצאתי להאמין ולקבל את גרסת עדת התביעה בהיותה מפורטת, הגיונית ואף נסמכה בחלקה על דברי הנאשם, אני קובעת כי המאשימה הרימה את נטל השכנוע ואני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים

שלומית